Zvezdan Martič je predan življenju

NJEGOVA NAJČUDOVITEJŠA IZKUŠNJA so otroci

Zvezdan Martič se je na televiziji prvič pojavil že kot študent. A ko ga gledamo danes, ko šteje triinpetdeset let, se zdi, kot da se je čas zanj ustavil. In ko z njim spregovorimo, ugotovimo, da ni ohranil le mladostnega videza, ampak je tudi njegov um živahen in poln pričakovanj kot pri radoživih najstnikih.

Eden od vzrokov njegove vitalnosti je vsekakor brezpogojno predajanje življenju in na vseh področjih poštena igra. Tudi ob največji prelomnici v življenju, ko sta se z ženo Ano ob zahtevnih službah in dejavnem preživljanju prostega časa odločila za otroke, iz tega ni delal drame. Čeprav je bilo jasno, da bo moral življenjski slog kot oče precej spremeniti oziroma se marsičemu odreči. »Na stvari ne gledam tako, da se čemu v življenju odrekaš. Gre za spremembe. Vsaka sprememba prinese nekaj novega. Če so ta novost otroci, pa je to najčudovitejša izkušnja, potovanje skozi življenje, kjer tudi pomisliš ne, da bi bil kje drugje

Poleg vodenja oddaj so Zvezdanu v službi velik izziv tudi dokumentarni filmi, za katere je dobil nešteto pohval.

Z ženo Ano sta kar tri leta iskala parcelo na robu gozdu, kakršno sta si želela. Na njej zdaj stoji družinska hiška.

Foto: Mediaspeed, osebni arhiv, Marko Vavpotič

Zvezdan je vedno v dobri formi – tako fizično kot psihično.

raje ali da bi delal raje kaj drugega, kot bil z otroki,« preprosto razloži. In enako brez posebnega modrovanja, le z veliko ljubezni drug do drugega ter do otrok, peljeta z ženo starševstvo naprej tako, da je družinsko življenje vsem v užitek. »Tati in mami si vse deliva. Razen dojenja, seveda. Je pa, kot je baje običajno, hči bolj moja in sin bolj mamičin, in temu primerna so nočna vstajanja in podobno, pri hčeri sem več jaz, zdaj pri sinu pa več žena,« nam zaupa.

Vedno v formi

Kljub nočnemu vstajanju in službenim obveznostim pa brez športa Zvezdan ne more živeti. Igral je košarko, tenis, skvoš, smučal … Kar koli je naneslo. Potem je imel resne zdravstvene težave, predvsem s hrbtenico. »Pet let ni bilo nič, samo ambulante. Počasi sem se pozdravil, predvsem sam, s postopno spremembo življenjskih navad in redno vadbo. Nato sem lahko začel tekati, ampak so spet prišle poškodbe, tokrat sklepov. Zato sem pred petimi leti začel plavati, ker je to za poškodbe in srednja leta res najbolj zdrav šport. Ker pa se vseh stvari v življenju lotim resno, je tudi to postalo resno treniranje in zdaj tekmujem,« pripoveduje, a uspehov ne poudarja. Mi jih seveda poznamo: bil je na evropskem in svetovnem veteranskem prvenstvu, lani je v svoji kategoriji zmagal v slovenskem pokalnem tekmovanju, vmes se je lotil še triatlona, v katerem zdaj tudi že uspešno tekmuje in osvoji kakšno medaljo in pokal.

Pa pozna kakšnega triinpetdesetletnika v taki formi, kot je on? V smehu prizna: »Seveda, tudi boljši od mene so! Afriški pregovor pravi: v vasi slepih je enooki poglavar, kar še kako drži. Vse je odvisno od družbe, v kateri si. Mene povprečje ne zanima, zato si iščem vedno družbo najboljših. Tako tudi glede športne forme poznam veliko ljudi, ki so v vrhunski formi. Kar nekaj športnikov mojih let bi glede na rezultate z lahkoto tekmovalo na članskih državnih prvenstvih. Res je, da večina ljudi v srednjih letih ni v formi, je pa med nami za odstotek ljudi, ki so v boljši formi kot devetdeset odstotkov tridesetletnikov.«

Za boljši danes in jutri

Zanimivo pa je, da na družbenih omrežjih Zvezdan več všečkov kot za osvajanje medalj v športu dobiva za vrtnarske dosežke. In odstre nam še delček svoje zasebnosti – predanost naravi. »Naravo imam od nekdaj rad, odvisno od okoliščin in priložnosti pa živim z njo. Od zgodnje mladosti, ko sem bil član gorske straže, do sodelovanja v ekoloških čistilnih akcijah in vrtnarjenja, odkar smo se iz bloka preselili na vas. Z ženo sva imela natančno predstavo, kaj želiva, in sva dobra tri leta iskala parcelo, ki ne bo predaleč od Ljubljane, kjer sva v službi, hkrati pa bo na hribčku, z razgledom, na robu gozda … Tako ni nič nenavadnega, če imamo na vrtu srne, zbujajo nas ptički, imamo svoje siničke … Ne predstavljam si, da bi spet živel v bloku. Zajtrk na zraku na terasi, sveže kosilo z vrta, vloženi domači pridelki čez zimo … Neprecenljivo.« Ob uživanju darov narave in življenja starša skrbita, da Milo in Leva vzgajata v duhu, da ljubezen vračajo na vse možne načine. »Odnos do narave, odnos do ljudi, odnos do samega sebe, vse to ima temelje v otroštvu. Je pa res, da ko odrastemo, moramo to naprej sami negovati in razvijati. Velikokrat se iz malih idealistov razvijejo veliki onesnaževalci in uničevalci okolja in ljudi,« pripoveduje in hkrati poda še svojo ugotovitev, kako morebitne bodoče uničevalce okolja v kali zatreti: »Edini in izključni recept za boljši svet je biti dober vzor. Če otrok vidi, da straši smetijo, je ni vzgoje, ki bi to popravila.«

Vrt in svet

Prav v teh dneh se je pri Martičevih vrtnarska sezona začela. Malce pozneje kot drugje, ker imajo zaradi bližine gozda nekaj stopinj hladnejše, malo pa jih je lanski sneg konec aprila prestrašil, pa so čakali in čakali. Pred kratkim pa so šli skupno v akcijo. »Otroka z veseljem pomagata, petletna hči ima že svoj kotiček na vrtu, triletni sin pa koplje povsod. Skupaj sadimo, sejemo, grabimo … Zabavno se imamo, pa še odnos do hrane, pridelka je tako pri otrocih popolnoma drugačen kot pri kupljenih stvareh,« pove.

Vsi štirje so radi zunaj. Tako tudi dela okrog hiše niso neka obveznost, ampak sprostitev. »Če si osem ur v pisarni, potem grabljenje listja spada pod sprostitev, ne pod delo. Delo si delimo kar sproti, kdor ima čas, energijo … No, nekatere stvari pa imamo razdeljeno trajno: košenje po klancu s kosilnico, recimo, je moje, pralni stroj pa ženin.«

Ker sta pred prihodom podmladka z ženo potovala po svetu, nas zanima še, ali bosta v daljne dežele popeljala tudi otroka, ali se jima to morda v teh časih zdi prenevarno. »Seveda bomo potovali,« takoj pritrdi in doda: »Trenutno potovanja sicer niso v načrtu, ker otroka od tega ne bi imela veliko. Nevarnost pa je relativna. Vedno je bilo nevarno na tak ali drugačen način. Turizma v hotelskih kompleksih po načelu vse vključeno se nikoli nisem šel in zdajšnje nevarnosti ogrožajo predvsem tega. Divji, odročni kraji, skrivnostni kotički, kar jih še je, nikoli niso privlačili ne množic turistov ne aktualnih nevarnosti. To bo za nas štiri, ko pride pravi čas.«

Sonči Nered Čebašek

POPRAVEK OBJAVLJENEGA OBVESTILA

Spoštovani!

V reviji Zvezde so rojene (letnik III, št. 20. 17. maj 2017), je pod naslovom »Ločitev je bila grda (Tadeja Brankovič je spet zadihala)«, na 34. in 35. strani bil objavljen prispevek o nekdanji biatlonki Tadeji Brankovič. V besedilu so zapisane neresnice o naši stranki gospodu Domnu Likozarju, nekdanjem zakoncu Tadeje Brankovič. G. Likozar se v zakonski zvezi ni posluževal laži in prevar, kot je to neresnično navedeno. Tadeji Brankovič ni samo preprosto povedal, da se bo ločil temveč jo je v času zakonske zveze (kar dve leti pred razvezo) večkrat resno opozoril, da se mora njun odnos spremeniti, ker je zakonska zveza postala nevzdržna. Ker zakonca nista našla skupnega jezika, se je g. Likozar izselil iz skupnega doma. G. Likozar in ga. Brankovič sta otrokoma na primeren način skupaj povedala, da g. Likozar ne bo več živel v skupnem domu.

Ne drži, da ga. Brankovič ne more računati na pomoč go. Likozarja, pri vzgoji otrok, saj g. Likozar preživlja veliko časa z otroki, precej več kot sta se zakonca o tem sporazumela na sodišču, kar je med drugim tudi posledica dejstva, da je ga. Brankovič v času vikendov pogosto zasedena. Tudi Veliko noč so otroci preživeli z g. Likozarjem, čeprav bi letos v času teh praznikov morala za njih skrbeti mama.

G. Likozar staršev ge. Brankovič ni nikoli »prinašal okoli«. Z njimi je še vedno v dobrih odnosih.

Za gospoda Domna Likozarja
Odvetniška pisarna Fabiani, Petrovič, Jeraj, Rejc d.o.o.